

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at ændre bekendtgørelsen om kystnært fiskeri efter hellefisk således, at en fiskerilicens fremover kun må anvendes i ét forvaltningsområde – og således, at forvaltningsområdet ”Øvrige Grønland” fremover inddeles i mindst 6 separate forvaltningsområder (Maniitsoq, Paamiut, Qaanaaq, Sisimiut, Sydgrønland og Tasiilaq).

(Medlem af Inatsisartut, Michael Rosing, Demokraterne)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst)

1. behandling

Naalakkersuisut takker for forslaget fremsat af Medlem af Inatsisartut, Michael Rosing, Demokraterne.

Jeg skal starte med at korrigere forslagsstilleren, da det ikke er korrekt, at det kystnære fiskeri efter hellefisk lige nu er inddelt i fem forvaltningsområder. Det kystnære fiskeri efter hellefisk er lige nu inddelt i de fire forvaltningsområder, Upernavik, Uummannaq, Diskobugt og Øvrige Grønland. Det omtalte forvaltningsområde Nuuk er ikke indført endnu, da forslaget til Selvstyrets bekendtgørelse om kystnært fiskeri efter hellefisk ikke er vedtaget.

Med det klarlagt, så har Naalakkersuisut planer om at indføre et nyt forvaltningsområde for Nuuk, da der i de seneste år er opstået et stigende fiskeritryk på bestanden af hellefisk i dette område. Denne stigning skyldes i høj grad, at der er gode indhandlingsmuligheder i området omkring Nuuk. Det har desuden været et ønske fra Sermersooq kommune, at der oprettes et selvstændigt forvaltningsområde for området omkring Nuuk, for at sikre at hellefiskebestanden omkring Nuuk anvendes på bæredygtig vis.

Ved at oprette et forvaltningsområde Nuuk bliver det muligt at foretage en særskilt regulering af fiskeriet i området omkring Nuuk, hvorved den lokale bestand af hellefisk kan beskyttes under hensyn til den lokale beskæftigelse. Med indførelsen af et forvaltningsområde for Nuuk bliver det nødvendigt med en særskilt licens til forvaltningsområde Nuuk for, at kunne udøve erhvervsmæssigt fiskeri efter hellefisk i forvaltningsområdet.

Det er hensigten i henhold til forslaget til Selvstyrets bekendtgørelse om kystnært fiskeri efter hellefisk, at der fastsættes en særskilt kvote for hellefisk i forvaltningsområde Nuuk.

Naalakkersuisut anerkender, at etablering af flere forvaltningsområder kan være en god metode til at følge udviklingen i hellefiskeressourcen over tid. En opdeling i flere forvaltningsområder kan danne rammen for adaptiv forvaltning, hvor fiskeriet og udviklingen i størrelse og udbredelse af fiskeressourcen følges gennem fiskernes indhandlingsdata.

Da der ikke er det samme fiskeritryk på bestanden af hellefisk i andre områder ud over Nuuk, Upernavik, Uummannaq og Diskobugten, mener Naalakkersuisut dog ikke, at der er et behov for at oprette yderligere forvaltningsområder for hellefisk.

Naalakkersuisut mener desuden, at en oprettelse af yderligere forvaltningsområder vil gøre det kystnære fiskeri efter hellefisk mindre fleksibelt. Dette gør, sammenholdt med at Naalakkersuisut ikke mener, at der er et konkret behov for at oprette yderligere forvaltning-

sområder, at Naalakkersuisut ikke kan støtte forslaget om at inddele forvaltningsområde ”øvrige Grønland” i seks separate forvaltningsområder.

Til den anden del af beslutningsforslaget skal det nævnes, at såfremt licenser udstedt til for eksempel forvaltningsområde Diskobugten ikke kan benyttes i forvaltningsområderne Upernavik og Uummannaq, vil det medføre en begrænsning i den enkelte fiskers næringsmulighed. Naalakkersuisut mener ikke, at det er hensigtsmæssigt, såfremt fiskerne ikke kan udnytte, de næringsmuligheder det kystnære fiskeri efter hellefisk giver.

Naalakkersuisut er ikke enig med forslagsstilleren i, at det er nødvendigt at begrænse licenserne, så licenser udstedt til for eksempel forvaltningsområde Diskobugten ikke kan benyttes i forvaltningsområderne Upernavik og Uummannaq. Det er derfor ikke proportionelt at foretage denne regulering, sammenholdt med at det medfører en begrænsning i den enkelte fiskers næringsmulighed.

Det skal bemærkes, at forslaget til Inatsisartutbeslutning vil medføre øgede omkostninger til administration og kontrol, da der blandt andet vil blive flere forvaltningsområder at administrere.

Slutteligt kan det nævnes, at Naalakkersuisut ønsker, at der indføres en højst tilladt fangstmængde på 10 % for udefrakommende i de tre forvaltningsområder Upernavik, Uummannaq og Diskobugten. I henhold til den gældende bekendtgørelse om kystnært fiskeri efter hellefisk, kan licenshavere i hvert af de tre forvaltningsområder Upernavik, Uummannaq og Diskobugten fiske i alle tre forvaltningsområder. Naalakkersuisut ønsker fremover, at licenshavere i Upernavik, Uummannaq og Diskobugten højest kan fiske 10 % i hver af den fastsatte kvote indenfor de tre forvaltningsområder. Dette vil altså medføre en øget beskyttelse af fiskeriet i de enkelte forvaltningsområder.

Derudover ønsker Naalakkersuisut, at der indføres en begrænsning, så licenshavere med en kvoteandel bliver trukket af sin kvote når fiskeriet sker i de kvotefrie områder så længe ens kvoteandel ikke er opfisket, og at de udelukkende må fiske i de kvotefrie områder, der er tilknyttet deres forvaltningsområde. Dette betyder samtidig, at Naalakkersuisut ønsker at beholde de kvotefrie områder som angivet i Selvstyrets bekendtgørelse om kystnært fiskeri efter hellefisk.

Med disse ord indstilles forslaget til forkastelse.